A év, évk. 29. vas., 2026.

Olvasmányok: 1Tessz 1,1–5b • Mt 22,15–21

Fő gondolat: Adjátok meg Istennek, ami az Istené – jelenés Bécs

1. Bevezetés – egy levél, amely hálával kezdődik

Kedves Testvérek! A mai szentleckében egy nagyon régi levél első sorait hallottuk. Valószínűleg ez a legrégebbi írás, amely Pál apostoltól ránk maradt – talán az egész Újszövetség legrégebbi könyve. Kb. 50–51-ben írta, alig húsz évvel Jézus halála és feltámadása után.

És figyeljük meg, hogyan kezdődik: nem tanítással, nem intéssel, hanem hálával.

> *Hálát adunk Istennek mindnyájatokért, amikor imáinkban megemlékezünk rólatok. Szüntelenül gondolunk Istenünk és Atyánk előtt hitetek tettére, szeretetetek fáradozására és Urunkba, Jézus Krisztusba vetett reményetek állhatatosságára. (vö. 1Tessz 1,2–3)*

Hit, remény, szeretet – és mindhárom mellett egy szó, ami munkáról szól: tett, fáradozás, állhatatosság. Pál nem érzelmekért ad hálát, hanem azért, hogy ezek az emberek kitartottak.

Miért ilyen hálás és örömteli Pál? Ehhez ismernünk kell, mi történt előtte.

2. A levél háttere – aggódó apostol, jó hír

Tesszaloniki – ma Szaloniki, Görögország második legnagyobb városa – akkor is jelentős kikötő- és kereskedőváros volt a nagy római úton, a Via Egnatián. Pál második missziós útján, kb. 49–50 körül érkezett oda Szilász (Szilvánusz) társaságában (ApCsel 17,1–9). Hirdette, hogy Jézus a megfeszített és feltámadt Messiás. Néhány zsidó és sok görög hitre jutott – így született egy fiatal közösség, többségük pogány háttérből.

De hamarosan ellenségeskedés támadt, a zsidók megtámadták őket, és bevádolták, hogy a római rendet és békét megzavarják a hitükkel, zavargás tört ki, és Pált éjnek idején el kellett küldeni a városból. Ott kellett hagynia a frissen megkeresztelt híveket – mint egy szülő, akit elszakítanak a kisgyermekétől. Pál maga is így írja: *úgy bánt velük, ahogy egy anya gondozza gyermekeit* (vö. 1Tessz 2,7–8).

És aggódott: ez a közösség néhány hetes volt. Az alapítóját éjjel ki kellett menekíteni, a házigazdát bíróság elé hurcolták… Kibírják-e? Megmarad-e a hitük az üldözésben, apostol nélkül? Nem bírta tovább a bizonytalanságot, ezért elküldte hozzájuk Timóteust (vö. 1Tessz 3,1–5). Timóteus visszatért – Pál ekkor már Korintusban volt –, és jó hírt hozott: a közösség hűséges maradt, hisznek, szeretnek, és szeretettel gondolnak Pálra.

Ekkor írja meg Korintusból ezt a levelet. És van benne egy mondat, amely mindent elárul a szívéről:

> *Most élünk igazán, ha ti szilárdan álltok az Úrban.* (vö. 1Tessz 3,8)

Ezért a hála és az öröm. Nem azért, mert minden könnyű volt – éppen ellenkezőleg –, hanem azért, mert Isten megtartotta őket. Pál tudja: az evangélium nem csak szó volt, hanem „erővel, Szentlélekkel és teljes bizonyossággal” érkezett hozzájuk (1Tessz 1,5).

3. Az evangéliumból: ami az Istené

A mai evangéliumban Jézus azt mondja: *Add meg az Istennek, ami az Istené! – vajon megadjuk?*

Pál ebben a levelében így buzdít: *Mindig örüljetek! Szüntelenül imádkozzatok! Mindenért adjatok hálát, mert ez az Isten akarata Krisztus Jézusban irántatok. (1Tessz 5,16–18)*

Örülni, imádkozni, hálát adni – ezt Pál nemcsak tanítja, hanem az első soroktól kezdve maga is csinálja.

És van egy másik tanácsa is, közvetlenül előtte:

Ezért bátorítsátok egymást, és építsétek egymást, ahogy ezt teszitek is. (vö. 1Tessz 5,11)

4. Mária – Tesszaloniki és a rózsafüzér hónapja

Október a rózsafüzér hónapja. Pál levelében Mária neve nem fordul elő. De érdemes tudni: abban a városban, ahol Pál fiatal közössége élt, épült a kereszténység egyik legrégebbi, ma is álló Mária-temploma. Szaloniki szívében áll a Panagia Acheiropoietos bazilika, a „Szűzanya temploma”, kb. 450–470 körül építették, és ma a világörökség része. A neve – „nem kéz alkotta” – egy csodásnak tartott Mária-ikonra utal, amelyet ott tiszteltek. (Már nincs meg ez az ikon). Ahol Pál elültette a hitet, ott néhány nemzedékkel később már Isten Anyjának szenteltek templomot.

5. Mária-jelenés a bécsi Stephansdomban, Medjugorjei események

Meglepő felvételt láttam. A **bécsi Stephansdomban egy Mária jelenésről** szerdán. A látnokot mutatta ő, Iván, a medjugorjei látnok.

-Bizonyítani nem lehet, de cáfolni sem. Viszont ha valaki látja az arcát a jelenés alatt, az nagyon megdöbbentő. Most csak egy képet hoztam erről. *A videót látni lehet a honlapunk látnivaló menüpontjánál.* A következő videót is, ahol beszámol Iván erről a jelenésről.

-Köztünk sokan vannak, akik hisznek a medjugorjai jelenések valóságában - és vannak, akik kételkednek.

A jelenlegi hivatalos egyházi megítélés nem az, hogy kimondaná a jelenések valóságát, hanem az, hogy engedélyezi a tiszteletét ezeknek a jelenéseknek. 2024.szept.19-én kapta meg a római nihil obstat engedélyt. És ez nagyon sokáig nem volt így, ez az engedély valójában mondhatni zöldútnak, Rómából. 1981-es elindulás óta hosszú utat tett meg.

Engem több dolog megdöbbentett mostani események kapcsán. Az egyik, **hogy Bécsben** számomra nagyon kedves hely, ahol a papságomra készültem az utolsó évben. Abban a székesegyházban, ahol sokat voltam, ahol a mi eredeti máriapócsi kegyképünk is van.

Aztán ott vannak a medjugorjai látomások. Én is **elmentem Medjugorjébe**. Megdöbbentő azt hallani, hogy valójában **a látnokból három ma** is azt mondja, hogy naponta kap jelenés, és havonta egyszer üzenetet is közvetítenek.

Most még hadd mondjak néhány információt és látjuk a képet, ahogy Iván jelenése után beszél erről az eseményről.

Ez egyébként a 19 éve megtartott éves bécsi ima-összefogás keretében volt, és ne feledjük el, hogy a bécsi bíboros Schönborn volt az egyik legnagyobb mozgatója az események elismerésének folyamatában. Tehát nem véletlen, hogy Bécsben van ez minden évben megtartva. De mit mond ez nekünk Iván? Amit a mai evangélium is: ad meg Istennek, ami jár neki. Az imádságos időket! Az imádást. És ahogy Iván mondja az üzenetében, beszámolójában, az az igazi csoda, amikor ez megtörténik az emberek szívében. Nem az, hogy mit látunk. De inkább idézek az ő tanúságtételéből:

> Kedves barátaim! Most röviden szeretném közelebb hozni hozzátok és elmondani, milyen volt ma este a találkozás a Szűzanyával. ….
>
> Ma vidáman és boldogan jött hozzánk…
>
> Ezután mindannyiunkra rátekintett. Szemében és arcán oly sok szeretettel és örömmel, kitárt kézzel imádkozott mindannyiunk felett arámi nyelvén.
>
> Ezután különleges módon és hosszasan imádkozott a Szentatyáért és az ő szándékaira. … a következő szavakat mondta nekünk, mindannyiunknak, akik itt jelen vagyunk:
>
> *„Drága gyermekeim! Ma, amikor ebben a székesegyházban összegyűltetek, ismét arra szeretnélek hívni benneteket: Nyissátok meg szíveteket Isten előtt! Drága gyermekeim, a mai világ sebzett. Sok szív elveszítette a békét, sok család a közös imádságot, és sok ember úgy él, mintha Isten nem létezne….Ezért kérlek benneteket: térjetek vissza az imádsághoz! Térjetek vissza a szentmiséhez! Térjetek vissza a gyónáshoz! Térjetek vissza Fiamhoz, Jézushoz! Mert nélküle nincs igazi béke.*
>
> *Drága gyermekeim, ne várjatok holnapig, hogy megváltoztassátok az életeteket! Ne várjatok arra, hogy jobb legyen a világ! Kezdjétek ma önmagatoknál!*
>
> *Legyetek világosság ott, ahol sötétség uralkodik!“* ….
>
> És talán ez a legnagyobb csoda a jelenések e negyvenöt évében: nem az, amit az ember lát, nem az, amit az ember a szemével lát. A legnagyobb csoda az, amikor az ember szíve átalakul.
>
> Szálljon hát fel ma este szívünkből ez az egyszerű imádság:
>
> Édesanyám, fogd meg a kezem! Vezess el Fiadhoz! Jézus, változtasd meg a szívemet! Gyógyítsd meg, ami megsebesült! Hozd vissza a békét a családomba! Tégy a béke hordozójává ott, ahol élek!
>
> Távozzunk hát innen ezzel az elhatározással: Uram, szeretnék újrakezdeni veled!